

1. Zemlja kao kosmički Karantin, kao zatvoreni sistem, „po difoltu“ je zatvorena za priliv, izvana, evolucionističkih ideja.

2. Očito je po Stvoriteljevim Zakonima određeno da se povremeno kroz istoriju čovečanstva otvaraju vrata, portali, preko kojih će se inkarnirati pojedinci koje znamo kao velike učitelje čovečanstva, i koji će čovečanstvu prenositi svoja učenja, dakle, evolucionističke koncepte. (Kanalisane poruke, za priliv takvih kocepata, vrlo su sumnjivog karaktera, njih ostavljamo po strani.)

3. No, takođe svakako po Stvoriteljevim Zakonima: dozvoljeno je Bogu Zemlje da život na Zemlji organizuje po svojim zakonima, kao što je naniže u hijerarhiji nama dozvoljeno da organizujemo svoje zakone (drugo je pitanje koliko smo u tome realno samostalni).

4. I niko se ne meša dalje u zakone na nižoj lestvici: Stvoritelj u zakone Boga Zemlje, Bog Zemlje u naše zakone.

5. Dakle, kada veliki učitelj čovečanstva dođe na Zemlju – podvrgnut je, i preko DNK odore, i preko celog okruženja, zakonima Boga Zemlje.

6. Ti zakoni su antievolucionistički, to znači i usmereni na suzbijanje svih evolucionističkih pretnji i pokušaja.

7. Ti zakoni su, dakle, usmereni na suzbijanje delovanja i širenja učenja velikih učitelja.

8. Kako, dok su u životu, veliki učitelji čovečanstva imaju pomoć izvana, to oni uspevaju da se izbore sa pritiscima i da formulišu, formiraju korpus ideja u vidu bar neke vrste duhovnog

učenja.

9. Ostaje pitanje koliko su same njihove ideje verno zabeležene i dok su bili živi, ali – visok procenat verovatnoće postoji.

10. No, zato sa njihovom smrću, kako se zatvore vrata portala-podrške izvana, njihova učenja bivaju podvrgnuta **vrtlozima distorzija**.

11. Vešti Bog Zemlje uspeva da svako od tih učenja tako deformiše da od onoga što je potencijalna opasnost po njega, po njegovo Carstvo, pretvori u suprotno – u podršku njemu i njegovom Carstvu.

12. Dovoljna su mala pomeranja i izostavljanja nekih detalja pri prepisivanju i prenošenju, pa da učenja gube svoju glavnu nit i smisao.

13. Dovoljno je da se težište prebaci na spoljašnje i ceremonijalno, na ono što je masama shvatljivije i pristupačnije, i eto opet novog sloja iskrivljavanja.

14. Konačno: svako učenje koje se omasovljuje – iskrivljuje se maksimalno. (Zato su neka učenja tajno prenošena.)

15. Tačno je da u korenima učenja koja su ostavili veliki učitelji čovečanstva treba tražiti korene prave duhovnosti, pre nego u masi savremenih učenja, ali – naivno je ne imati u vidu sve ove „prstenove“ distorzija kojima je dolazilo do iskrivljavanja tih učenja.

16. Dodatno, treba imati u vidu da su učenja davana po meri ljudi, po znanjima, shvatanjima i širini svesti, onih vremena u kojima su se ti učitelji inkarnirali, a te razlike u odnosu na savremeno doba mogu biti značajne.

17. Evo na primeru Isusovog Učenja kako to dolazi do iskrivljavanja po raznim linijama.

18. Isus je imao dvanaest učenika. Dovoljno je da nekoliko njih ostavi svoje tekstove sa zabeleženim njegovim idejama, pa da se dobije jedna celovitija slika, sa najmanje mogućim iskrivljavanjima.

19. Tj. ukrštanjem podataka iz razlitiih izvora, jevanđelja njegovih učenika, moglo bi se doći do neke verne „kopije“ pravih Isusovih ideja.

20. U „Judinom jevanđelju“ stoji:

"2. Mnogi drugi su ispričali pripovest o Isusu, prisećajući se svega što je rekao i učinio tokom kratkog vremena provedenog na zemlji.

3. Neki su bili svedoci događajima koji su se zbili i preneli su, po jevrejskom usmenom predanju, šta su videli i čuli.

4. Drugi su naknadno napisali priče o životu Isusa Hrista, sina Božjeg. One su nazvane jevanđeljima."

21. Kako niko od učenika nije išao za Isusom sa belešnicom u rukama, već su pouke zapisivali po sećanju: pitanje je koliko su u tim sećanjima verno zabeležene sve ideje, jer je pitanje da li su i kako učenici najpre shvatali same Isusove ideje, da pitanje pamćenja i ne spominjemo. Prenošenje ideja kroz priče i parabole omogućilo je da manje dođe do iskrivljavanja ideja u ovom prvom naletu, ali – i na taj faktor treba računati.

22. U „Knjizi o Imanuelu“ problem shvatanja njegovih ideja od strane samih učenika je jasnije naglašen na više mesta:

"46. Idite zato i pripremajte teren za moja podučavanja i stvarajte što više učenika.

47. Ali čuvajte se netačnih podučavanja, koja možete dopustiti zbog svog nedovoljnog rasuđivanja, kojima neki od vas su skloni.

48. Učite sledbenike samo onako kao sam vas ja učio, tako da ne krivotvorite moje učenje.“

[Takođe]4. Njegov brat Toma je odgovorio, govoreći, „Tvoji učenici su krivotvorili tvoja učenja; oni te vređaju, nazivaju te ‘Sinom Božjim’ i takođe te stavljaju jednakim Stvaraocu.

[Na jednom mestu se obraća apostolima:] 11. Zar ne razumete značenje mojih reči?

12. Da li ste vi sa tako malo znanja i bez razumevanja, da ne možete prepoznati značenja.

13. Zar još ne razumete, i zapravo nameravate da ne razumete za sva vremena?

[Pa se obraća Simonu Petru] 21. Imanuel se naljuti i reče, govoreći, o ti nesretniče, moja ti učenja ovo nisu otkrila, jer te učih istini.

22. I takođe ti govorim, ti zbilja jesi iskren apostol, ali tvoje razumevanje se može porediti sa dečijim.

23. Ti si Petar, i ja ne mogu graditi moje učenje na tvojoj steni. Ti ćeš otvoriti prolaz nerazumevanju, te će ljudi pogrešno interpretirati moja učenja i slediti ih i živeti po falsifikovanom učenju.

24. Ne mogu vam dati ključeve duhovnog carstva, jer bi otvorili lažne brave i pogrešne ulaze."

23. Parabole su uglavnom verno prenete i podudaraju se u raznim jevanđeljima (na primer, o žetvi i setvi, o korovu koji raste zajedno sa pšenicom, itd.), ali – kada su u pitanju apstraktnija tumačenja onda imamo razlike naizgled u nijansama, a koje pomeraju težište rečenoga.

24. Na primer: u zvaničnim jevanđeljima stoji – „Blago siromašnima duhom, njihovo je Carstvo nebesko“, što je kontradiktorno, jer je valjda u rastu duha, u duhovnom rastu put pridobijanja Carstva nebeskog (evolucionizam). Ovaj izbor ili intervencija kao da potiče od nekoga ko je hteo da ljudi preko iskrivljavanja ovog Učenja ostanu siromašni duhom.

25. U „Jevanđelju po Tomi“ iskaz je drugačiji, smisleniji:

"Isus reče: „Blaženi da ste siromašni, jer vaše je Carstvo nebesko."

Što se poklapa sa onim što stoji u „Knjizi o Imanuelu“:

"Ne možete služiti duhu i bogatstvu."

26. Dalje – imamo pitanje izbora ideja i činjenica koje su Isusovi učenici beležili, što je svakako povezano i sa prethodnim pitanjem, sa razumevanjem onoga što je govorio, sa razumevanjem suštine i duha njegovog Učenja.

27. To se kreće do raspona pravih kontradickija u samom Učenju.

28. Na primer, u zvaničnim jevanđeljima nema nikakvih pomena o odnosu Isusa i Marije Magdalene.

29. Što se povezuje sa jednim od objašnjenja koja je Isus u tim jevanđeljima dao: postoje evnusi koji su po rođenju evnusi, postoje evnusi koje ljude naprave evnusima i postoje evnusi koji postanu evnusi radi služenja duhu, Bogu.

30. Čime je utemeljen celibat i kasnije formiranje manastirskih zajednica.

31. Dakle, da bi se išlo duhovnim putem – uslov je odricanje od seksualnosti. (U čemu svakako postoji još jedno drugo iskrivljavanje, ali ono je posebna tema: da je rečeno da odricanje od seksualnosti dolazi kao rezultat duhovnog rasta, pa da se i prihvati kao pretpostavljeni vid postignuća, ali ovde – ono je uslov koji duhovno nepripremljeni treba da ispuni; onda ispada da bi onaj ko bi se podvrgnuo kastriranju bio idealan za bavljenje duhovnošću.)

32. U dva druga, nepriznata jevanđelja imamo opise bliskog Isusovog odnosa prema Mariji Magdaleni.

33. U „Jevanđelju po Mariji“:

"10. Petar reče: „Sestro, znamo da te učitelj voleo više od ostalih žena. Reci nam, prema svom sećanju, koje su bile reči Spasitelja – koje ti znaš, ali ih mi ne znamo, niti smo ih čuli."

34. Iskaz upućuje na nešto intimniji odnos, jer vidimo da se radi o savetima koje je Isus davao Mariji van prisustva ostalih učenika.

35. U istom jevanđelju Levi kaže Petru:

"18. Ako je Spasitelj [Mariju] učinio dostojnom, zašto je onda odbacuješ. Sigurno je Spasitelj dobro poznaje. Zato je voleo više nego nas."

36. „Jevanđelje po Filipu“ je još direktnije:

"32. Sa Gospodom su uvek išle njih tri, Marija, njegova majka i njena sestra, i Magdalena koju zovu njegovom družbenicom. Jer Marija [Magdalena] je njegova sestra i njegova majka i njegova družbenica.

55. Spasitelj je voleo Mariju Magdalenu više nego sve učenike. I ljubio je često njene usne. Ostali učenici behu ljubomorni na nju. Upitali su ga i rekli: „Zašto više voliš nju nego sve nas?“ Spasitelj im odgovori i reče: „Zašto ne volim vas kao nju?“"

37. A već Imaneul je prešao u Indiju, u četrdesetim godinama se oženio „lepom devojkom“ i imao decu sa njom.

38. Što je sve skupa u kontradikciji i sa već citiranim mestom o evnusima i duhovnom putu, ali i sa savetima, čak oštrim upozorenjima u vezi sa brakom, neverstvom, odnosima van braka i raskidanjem braka.

39. Na sve ove peripetije sa autentičnošću Isusovog Učenja dolaze naknadne distorzije.

40. Kako se Crkva ustanovljivala kao institucija, čak moćna institucija, tako se po Isusovom Učenju sve slobodnije „vršljalo“. Biskup Irinej je u dugom veku uglavnom formirao kodeks tekstova koji će činiti „Novi zavet“, potom su odabrana četiri jevanđelja koja su budućoj moćnoj instituciji odgovarala, ostala su proglašena za jeretička, proganjana i spaljivana, pukim slučajem u prošlom veku su pronađena neka od njih, uglavnom u fragmentima (Nag Hamadi).

41. Da je Crkvi i njenoj hijerarhiji uistinu bilo stalo do istine o Isusovom Učenju: dozvolili bi da se prepisuju, štampaju i čitaju jevađelja svih njegovih učenika. Ako neko po njihovom mišljenju nije dobro – mogli su svojim tumačenjem da na to skrenu pažnju vernicima.

42. Ne, ovde je očito preko crkvenih poslenika viši faktor delovao na iskrivljavanju izvornog Učenja.

43. Priča o iskrivljavanjima Isusovog Učenja je sa dosta tragova koji upućuju na iskrivljavanja. Svakako da bi se slično moglo ustanoviti, samo ako se malo zaroni u sadržaje, istorijske činjenice i načine prenošenja i institucionalizovanja, i u svim ostalim učenjima tzv. velikih učitelja čovečanstva.

44. Što ne znači da ne treba da uopšte verujemo ovim učenjima, već da treba da imamo opreznost i jedan zdrav kritički stav prema njima, te da se u procenjivanju njihovih ideja oslanjamo na svoje duhovno čulo.

Preneseno sa: https://kuthumimanu.wordpress.com/2016/05/15/16-iskrivljavanja-velikih-duhovnih-ucenja/